

Viver de Biosca

Sant Mateu de Bages

Ubicació

Comarca: Bages
Lloc/Adreça: A la masia de Biosca. Demarcació de Castelltallat
Emplaçament C-25, sortida 114. BV-3009 i seguir pista direcció Castelltallat. A 1 Km, camí a l'esquerra, indicat
Alçada: 818

Coordenades:

Latitud: 41.77871
Longitud: 1.61623
UTM Est (X): 385002
UTM Nord (Y): 4626132

Classificació

Número de fitxa 08229 - 250
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Element arquitectònic
Estil / època: Contemporani
Segle XX
Any 1900
Estat de conservació Bo
Notes de conservació: Recentment restaurat
Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Altres
Titularitat Privada
Titular: 08229A006000820000MF
Fitxes associades:
Biosca
Autoria de la fitxa Jordi Piñero Subirana
Data de registre de la fitxa: dj., 11/05/2017 - 02:00

Descripció

Bassa o dipòsit d'aigua per a regar de grans dimensions, conegut com el Viver de Biosca. Està situat uns 80 m al sud-oest de la masia d'aquest nom. És de planta quadrada i té unes mides útils de 18,85 m d'ample per 18,80 m de llarg. Totes les cares vistes són revestides amb carreus de pedra picada, de 43 cm d'amplada, uns 25 cm de gruix i de llargada variable. Darrera les cares vistes la paret continua amb pedra lligada amb ciment de Calaf. Marcant el perímetre de la bassa antigament hi havia una tanca de filferros punxents perquè no hi caigués la canalla ni el bestiar. El 2006 la tanca es substituï per l'actual de fusta. L'accés des de dalt a l'interior del viver es fa mitjançant una escala de pedra amb 20 graons inserida a la paret sud. Des de baix s'hi pot accedir a través d'una volta de pedra que hi ha en aquesta mateixa paret. La volta és tancada amb una paret de totxos que es tira a terra cada vegada que cal entrar a escurar el viver.

Observacions:

Inclòs dins els elements d'interès del PEIN Serra de Castelltallat. Disposa d'un plafó informatiu

Història

El Viver de Biosca va ser construït l'any 1900 per Maria Antònia Solé Biosca i el seu fill Martí Duocastella Solé. Era un embassament d'aigua per regar l'hort i també procurava una reserva abundant per a usos domèstics. Amb la mateixa terra resultant de l'excavació de la bassa es va arranjar l'hort. L'obra va ser útil durant 70 anys. S'omplia amb aigua de la rasa del conreu de Biosca, la de l'aiguamoll del Matà i mitjançant la conducció de l'aigua d'un pou que hi ha al costat. La sortida de l'aigua per a regar era a la paret sud i es feia mitjançant una aixeta grossa (boixa) que donava al cantó de l'hort. Des de l'escala s'hi rentaven flassades, s'hi pescava i també s'hi feien banys per nedar. Les condicions ambientals van convertir aquest embassament en hàbitat idoni per a la fauna pròpia de les basses de secà. Ja més tard, el viver perdia aigua i havia començat la seva decadència quan l'incendi de 1998 el va deixar sense protecció vegetal a l'entorn i, uns anys després, un temporal va esbotzar-ne dues parets. Per tal de restaurar-lo Josep M. Duocastell Morera, besnét de M. Antònia Biosca, va aconseguir un ajut al Departament de Medi Ambient de la Generalitat. Gràcies a això es va poder rehabilitar el viver amb l'objectiu de recuperar un hàbitat natural d'interès i en concepte de manteniment d'elements singulars patrimonials. L'aigua va tornar a embassar-s'hi l'any 2006.

